

INNLEGG OG UTFALL

Krigen som aldri slutter

Atom-
bomben
eksplode-
rer over
Hiroshi-
ma. Har
seierher-
rene bedt
om tilgi-
velse?

I Dagbladet 21. august uttaler en jødisk professor som overlevde fangenskap i tysk konsentrasjonsleir: Det å delta aktivt på den gale siden under krigen, er og blir en krigsforbrytelse. (Sitat slutt.)

Man kan forstå ham når han sier at frontkjempere må angre, ellers er tilgivelse umulig. Men er det en riktig problemstilling?

DEBATT

■ ■ Hvis den andre siden hadde vunnet 2. verdenskrig – hvem hadde da vært svikere og hvem hadde vært hel-

■ ■ Fristende å snu det hele rundt. Det var to parter i krigen; nordmenn deltok på begge sider. Den ene siden tapte og lederne dømt og henrettet, i Nürnberg og på Akershus. Det var ikke tvil om hvem som var svikere og

ter? spør oberstløytnant Anton Olstad i en kommentar til professor Leo Eitingers uttalelser 21/8.

hvem som var netter. Hvis nå de som tapte hadde vunnet, hvem hadde da vært helter og hvem hadde vært svikere?

Vår forbundsfelle Sovjet-armeen «mistet» ca. 15 000 polske krigsfan-

ger. Omkring 5000 av dem ble funnet i massegraver i Katyn. De drepte og deporterte baltere da de tok de tre statene i 1940. Har de angret og bedt om tilgivelse? Er de ute av Baltikum, og er statene frie?

■ ■ Vår forbundsfelles Royal Air Force bombet Dresden, som var full av flyktninger, i februar 1945, sammen med US Air Force, med sprengbomber og fosforbomber. Ildorkanen ble så kraftig at byforvaltningen har anslått drepte, brente og pulveriserte til mellom to og tre hundre tusen som et minstetall. Har seierherrene bedt om tilgivelse? En seinere norsk general som var med på bombing av tyske byer har gitt uttrykk for anger og ruelse, som den rakryggete mannen han er. Masse mord er masse mord.

■ ■ USA avsluttet krigen mot Japan med to atombomber. Har de angret og bedt om tilgivelse for at krigen gjorde denne innsatsen nødvendig?

Stormaktene trakk Norge med i en krig som vår regjering ikke hadde forberedt oss på og som vi improviserte et fattigmannsforsvar mot, med alle de ulykker det medførte, også for nevnte jødiske professor.

Har den angret og bedt om tilgivelse?

■ ■ Det burde være mulig, så mange år etter krigen, for de fleste av oss å godta nordmenn som var villige til å ofre livet i det de mente var kampen mot faren fra øst, som sannelig var reell nok også i mange år etterpå, som moralsk like høyverdige som norske soldater i Storbritannia, i Sverige og i hjemmestyrkene. Og bli ferdig med fordømmelsen. Frontkjemperne ble straffet, og er ikke dømt til livsvarig.

Hvis den andre siden hadde vunnet krigen, hvem hadde da vært svikere og hvem hadde vært helter? Krigen ville ha kommet, med eller uten Hitler.

Anton Olstad